

inscripties op de rotswanden van den Sinaï, zelfs zonder ze ontcijferd te hebben, aan de Israelieten toeschreef; in de pyramiden van Egypte door de wonderlijkste getallensymboliek tot zelfs de jaren terugvond, die van den zondvloed tot den uittocht van Israel uit Egypte waren verlopen; met ophef verkondigde, dat de berichten in Genesis en den Hebreërbrief omtrent Melchizedek, den priesterkoning van Jerusalem, die den waren God aanbad en geen vader of moeder had, nu boven twijfel verheven waren, omdat men in het staatsarchief van Koning Amenophis IV brieven had gevonden van een zekeren Abd-Chiba, vorst van Uru-Salim, waarin deze verklaarde, dat „niet zijn vader en moeder maar de arm des machtigen Konings hem had gevoerd in zijn vaderlijk gebied”; wanneer men reproducties in kleuren gaf van afbeeldingen uit Egypte, waarop men vader Jacob met zijn gezin en vee Gosen zag binnentrekken; wanneer men zelfs meende een heele biographie van Mozes in den papyrus Anastasi I gevonden te hebben, dan nam men niet alleen principiëel een geheel verkeerd standpunt in, maar haalde zelfs den spot der historici zich op den hals 77). Feit is dat tot op dit oogenblik nog niet één keilopschrift of papyrusrol is gevonden, waarin de namen der patriarchen 78) of van Melchizedek 79) worden genoemd; dat evenmin de historische vondsten in Egypte tot dusverre omtrent het verblijf der patriarchen in Egypte, Jozef's regeering als onderkoning, 80) of het leven van Mozes en den uittocht van Israel uit Egypte ons eenig vaststaand resultaat hebben geschonken. De moeilijkheid, dat de Schrift ons juist in dit tijdvak wel den officiëelen titel van Egypte's koningen noemt, (Pharao beteekent, gelijk ge weet, „het groote Huis”) maar geen persoonsnamen geeft, gevoegd bij de onzekerheid omtrent de synchroonistische chronologie van den Bijbel en Egypte maakt het zelfs onmogelijk om de Pharaos, die in Genesis worden genoemd, vooralsnog in de koningslijsten van Egypte terug te vinden. Met name de identificatie van Ramses II met den Pharao der onderdrukking en van Merenptah zijn zoon met den Pharao van den uittocht, welke identificatie langen tijd als zeker gold en waaraan men tal van speculaties vastknoopte over de gelijkheid van de Aperiou met Hebreërs en van Hosarsyphos met Mozes, berustte niet alleen op zeer zwakke gronden, maar is zelfs met de chronologie der Schrift lijnrecht in strijd, door latere ontdekkingen thans geheel weerlegd en wordt daarom door gezaghebbende schrijvers als Köhler, Lindl, Urquhart en v. Orelli als onhoudbaar prijs gegeven. 81)